

«ԹՈՂ. ՏՈՒԷՐ ՄԱՆՐ ՏԳՈՅՐ ՈՐ ԻՆՇՈՒ ԳԱՆ» : ՂՈՒԿ. ԺԸ. 16:

ՀԱՏՈՐ

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ. ՅՈՒՆԻՈՒՄԻ 1. 1876.

ԹԻԻ 1

«ՔԱՅԱՆԱՅԱՊԵՏԸ ԽՈՒՆԿ ԿԸ ՄԽԷՐ ՏԵՐՈՋԸ ԱՌՋԵՒ»

ՏԱՐԵԿԱՆ ՔԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

Հրէից հին օրինաց համեմատ, քա-
հանայապետը տարին մէկ անգամ
տաճարը կը մանէր, և հոն սրբու-
թեանց սրբութեան մէջ, ուր միայն
նա կրնար մանել, ժողովրդեան մե-
ղաց համար քաւութեան զոհ կը մա-
տուցանէր: Քահանայապետը վարա-

գուրին ներսիդին մինակ մնալով
խուռնի կը ծխէր Տէրոջ առջեւ, և ան-
տարակոյս տհիւ կը յիշէր այն պատ-
ուիրանը որ այսպէս ընել կը պահան-
ջէր անկէ որ չմեռնի: Անկէ ետեւ ա-
րին կը սրտկէր այն տեղն ինչան այն
տրեան որ թափեցաւ բոլոր մարդոց
մեղաց համար:

Այս արարողութիւնը կը կատար-
ուէր մեծ հանդիսիւ: Քահանայա-
պետն իր պաշտաման զգեստները
հագնելէն առաջ մարմինը յրով կը
լուար, նաեւ այն մարդիկը, որ այն
օրը զոհերը կ'այրէին, բանակը դառ-
նալէն առաջ պարտաւոր էին իրենց
մարմինները և զգեստները լուալու:
Բոլոր ժողովուրդն ալ հանդիսաւոր
ծովապահելու համար զործէ կը դադ-
րէին այն օրը: Այսպէս Իսրայէլի օր-
դիքը տարին մէկ անգամ մը իրենց
մեղքերը կը յիշէին և անոնց վրայ
կուլային, և քահանայապետը ժողո-
վրդեան բոլոր մեղաց համար քաւու-
թիւն կ'ընէր:

Մեր քահանայապետը նման չէ Հրէ-
ից քահանայապետին որ տարին մէկ
անգամ միայն սուրբ տեղը կը մանէր
ժողովրդեան քաւութիւն ընելու: Մեր
քահանայապետն է Յիսուս Քրիստոս
որ միշտ մեղի համար կը բարեխօսէ:
Եւ հիմա այս նոր տարւոյս սկիզբը
մենք ամէնքս ալ յիշելու ենք զանի
և մեր կարօտութիւնը քաւութեան:
Տարւոյն առաջին օրն օր մը ըլլայ
յիշելու այն օրհնութիւնները զորս
Աստուած մեզ տուաւ. նաեւ օր մ'ըլ-
լայ յիշելու մեր մեղքերն և մեր Տէրն
որ զմեզ կ'ազատէ անոնց արատէն:
Ուստի նոր տարւոյն սկիզբը նորէն
զմեզ Աստուծոյ ծառայութեան նուիրե-
նք, որ այս 1876 տարւոյն մէջ բո-
լորովին անոր համար ապրինք:

ԱՌՆՆՄՒ, ԹԷ ՈՋ

Փոքր տղայ մը առանձին մնացած
էր սենեակ մը, ուր արկղի մը մէջ
չաքար կար. հոն փոքրիկ տղուն ներ-
սի դին, անոր սրտին և խղճին մէջ
տեղ, այս խօսակցութիւնը տեղի ու-
նեցաւ:

Գեղ. «Երբ որ անուշ է :»

Խ. «Այո :»

Գ. Ս. «Շաքար չե՞ս սիրեր :»

Խ. «Անտարակոյս կը սիրեմ :»

Գ. Ս. «Ինչո՞ւ ուրեմն քիչ մը չես առներ :»

Խ. «Յանցանք գործած պիտի ըլլամ :»

Գ. Ս. «Ո՛չ, ինչ որ մօրդ է, քուկդ ալ է :»

Խ. «Բայց հրաման չունիմ զայն առնելու :»

Գ. Ս. Մայրդ պիտի չգիտնայ :»

Խ. «Աստուած գիտէ :»

Գ. Ս. «Շաքարն աժան է, ուտելէդ ինչ փնաս կայ :»

Խ. «Գողնալ է, կ'ուզեմ շաքար ուտել, բայց Աստուած 'Մի գողնար' ըսած է. ուստի այս շաքարը պէտք չէ որ առնեմ :»

Այսպէս խօսելով փոքրիկ տղան կոնակը արկղին դարձուց և սկսաւ խաղալ, որպէս զի սխալ բան մը ընելէ ապահով ըլլայ :

Սիրելի ընթերցողս, այսպիսի պարագայի մը մէջ դուն ի՞նչ պիտի ընէիր : Քու ներսիդիւ ալ երբէք այսպիսի խօսակցութիւն լամձ ես : Միշտ զգոյշ եղիր, և այնպէս ըրէ, ինչպէս խիղճդ քեզ կ'ըսէ, և աղօթէ Աստուծոյ որ քեզ օգնէ :

ԴԱՐՔԻՆԻՆ ԱՇԱԿԵՐՏԸ

Տէս սա ծոյլ տղայն, որ գործի ժամանակ պարապ կը կենայ :

Ոչ, գործի ժամանակ ան պարապ կեցած չէ, այլ գիրք կը կարդայ, մինչդեռ իր վարպետը հանգիստ կ'առնէ, Այս տղայն չէր կրնար դպրոց երթալ, վասն զի հայրը աղքատ կօշկակար էր, ուստի և անկարող աղուն դպրոցի ծախքն հոգալու : Բայց տղայն կ'ուզէր կարգալ, բոլոր օրը դարբնոցին մէջ աշխատելու ստիպուած էր, սակայն գիտուն ըլլալու փափաքը ամենեւին սրտէն չէր հաներ : Իր քով գիրքեր կը պահէր, և երբ քիչ մը հանգչելու հրաման կը տրուէր անոր, նա փոխանակ պարապ կենալու, գիրք մը կ'առնէր և կը կարդար միշտ : Այսպէս յաջողեցաւ երբայեցեքէն սորվել, և Սուրբ գիրքին բնագիրը կարդալ : Նաև սորվեցաւ աշխարհագրութիւն, չափագիտութիւն և ուրիշ շատ օգտակար բաներ :

Երբ տաք երկաթը սալին վրայ կը ծեծէր, զատրճանալով կը խորհէր. եթէ մէկ ու կէս կանգուն

«ՏՆԱՆ Կ'ՈՒՋԵՐ ԿԱՐԴԱԼ»

լայնութիւն ունեցող կտուր մէկ մասնաշափ լայն շերտերու կըտրելով, այն շերտերը ծայր ծայրի կարէինք, որչափ կտաւի պէտք պիտի ունենայինք երկրէս մինչև արեգակը հասնելու համար : Գարբին տղան այս հաշիւն ընելու համար իր գործը չէր թողուր, այլ մտքով կը կատարէր : Կարծեմ թէ դպրոց գացող տղոցմէ շատերը զրով անդամ կարող չեն լուծել այս խնդիրը, ուր այս դարբնն տղան մտքով միայն կը լուծէր :

Այս աղուն անունն էր Իւայհու Պէրիթ, և այժմ շատ դիտուն ծերունի է, յարգելի և սիրելի բոլոր իր ծանօթներուն :

Տղայոց Աւետարանի համար.

ՓՈՔՐԻԿ ԾՈՒՌ ԾԱՌԸ

Սեդրաքայ և Միսաքայ հայրն իր որդւոց իւրաքանչիւրին մէկ մէկ փոքրիկ ծառ և քիչ մ'ալ տեղ տուաւ, որ այն ծառերը հոն գնեն : Տղայքն այս բանին վրայ շատ ուրախացան, և առջի բերան մեծ հոգ տարին իրենց ծառերուն, որ դեղեցիկ կերպով կ'աճէին : Ետքը Սեդրաքայ ծառը սկսաւ ծուլ, բայց Սեդրաք հոգ չէր ընէր ու չէր շակեր զայն : Մի-

տաք իր ծառին քով ձող մ'ալ դրաւ, և միշտ խնամ կը տանէր իր ծառին, ուստի անոր ծառը շխաակ և դեղեցիկ ծառ մ'եղաւ : Ժամանակ մ'ետքը Սեդրաք տեսաւ թէ որչափ ծուռ էր իր ծառը, և ջանաց զայն շակել, բայց չկրցաւ վասն զի շատ մեծցած էր : Ալ ժամանակն անցած էր :

Փոքրիկ բարեկամներս, դուք ալ փոքրիկ ծառեր էք, բայց ամէն օր կ'աճիք : Եթէ անհոգ և անհաշտանդ էք, ծուռ պիտի մեծնաք, և երբ չափահաս մարդ կամ կ'լին ըլլաք, այն տանն ձեր ծուռ տեղերը շակելու ժամանակն անցած պիտի ըլլայ :

Եթէ ձեր աղայութեան տանն դուք սիրելի և հաղանդ էք, երբ մեծնաք, բարի մարդ և բարի կ'լին պիտի ըլլաք, ուստի և ամէն մարդէ պիտի սիրուիք :

ՊԱՏԺՈՒՄԾ ՓՂԱՊԱՆ ՄԸ

Փիղերը երբ աղէկ կը հագայուն, շատ սիրով կը կապուին փղապուռն հետ, և կը հնազանդին անոր հրամաններուն ինչպէս տղայք իր ծնողաց : Սակայն փղապաններն բեմն անդուծ մարդիկ ըլլալով, և բուն հետ փոխանակ սիրով վարուելու, առանց պատճառի զանաք կը խթեն և կը պատժեն :

Օր մը նոր փղապան մը դրուեցաւ փղի մը քով, որ արդէն սիրալիր վարմունքի վարժուած էր : Նոր փղապանը եթէ խելացի ըլլար, փղին հետ անուշ վարուելով անոր սիրոյն կ'արժանանար :

Փոխանակ այսպէս ընելու, փղապանն առանց բանաւոր պատճառի սկսաւ զայն նեղել. վերջապէս փիղը համբերութիւնը կորսնցուց, և փղապանն իր կնճիթին վրայ առնելով դետը գնաց և քանի մ'անգամ զանի ջուրին մէջ ընկզմեղէն ետքը թող տրուաւ : Վստահ եղիք որ ասոր վրայ փղապանն իր փղին հետ անուշ վարուելու կերպը սորվեցաւ և վերջապէս փիղն ալ սկսաւ զայն շատ սիրելու : Սէրը սէր կը բերէ :

ԱՐԵՊԱԿԸ

Ինձ այնպէս կ'երի թէ ձենէ շատերը կը կարծեն որ արեգակը մեզի լոյս և ջերմութիւն տալու համար երկինքը կախուած հրեղէն գունդ է. և ձեր

այս կարծիքը քանի մը նկատմամբ չի տակ է: Արդարեւ արեգակը լոյս և ջերմութիւն կու տայ մեզի, բայց ոչ թէ միայն մեզի: Մեր բնակած երկրին պէս ուրիշ շատ մոլորակներ կան որ իրենց լոյսն ու ջերմութիւնն արեգակէն կ'առնեն:

Դուք կը խորհիք որ երկիրը շատ մեծ է, բայց պէտք է գիտնաք որ արեգակն երկրէս միլիոնաւոր տիկ աւելի մեծ է, և կեդրոն է մեր արեգակնային զրութեան, այսինքն բոլոր մոլորակաց, և մեր երկիրը արեգակին բոլորակը կը դառնայ:

Երկիրը տարին մի անգամ արեգակին բոլորակը կը դառնայ, և մէկ ժամու մէջ 68,000 մղոն կամ թէ 22,000 ժամ տեղ կը քալէ: Թերեւ չէիք գիտեր թէ երկիրն այսչափ արագ կը դառնայ:

Արեգակը մենէ 95,000,000 մղոն հեռու է, և լոյսն արեգակէն մինչև մեզ կը հասնի ութ վայրկեանի մէջ: Ուստի յայտնի կ'երևի թէ լոյսը շատ արագընթաց է, վասնզի մէկ վայրկեանի մէջ 12,000,000 մղոն տեղ կ'երթայ:

Արեգակին մէկ օրը մեր երկրին քսան և հինգ օրուան հաւասար է:

Եթէ դուք արեգակին մէջ ըլլայիք, ձեր ծանրութիւնը հիմալուանին քսան և հինգ անգամը կ'ըլլար:

Աստղաբաշխներէն ոմանք կ'ըսեն թէ արեգակը հրեղէն հեղուկ գունդ է. ոմանք ալ կ'ըսեն թէ երկրիս պէս կարծր մարմին է, և ունի իր բոլորակը մթնոլորտ մը, ուրկէ լոյսն և ջերմութիւնը կու գան մեզ: Աստղաբաշխից թողունք այս խնդիրը լուծել, եթէ կրնան. բայց չնորհակալ ըլլալունք Աստուծոյ, որ այսպիսի դեղեցիկ և առողջարար արեգակ տուած է մեզ:

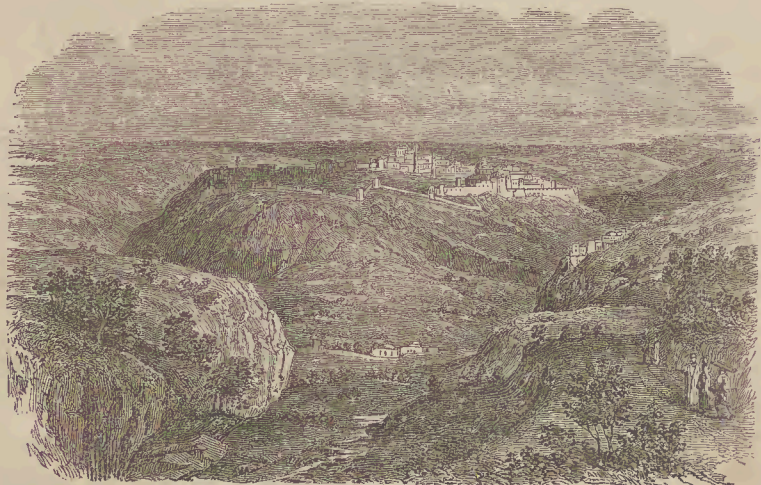

ՍԷՆՈՎԱՍԻ ԱԻԱԶՈՆԸ

ՄԱՐԿՈՍԻ ԵՐՈՒՍԱՂԷՄ ԵՐԹԱՆԸ

Մարկոս Երուսաղէմ գնաց քաղաքը և հոն գտնուած զարմանալի բաները տեսնելու: Անգամ մը երբ

Մարկոս հօրը հետ պատեւաւ ելաւ տեսաւ այն մեծ քարերը, որոնք Սողոմոնի տաճարին հիման քարերն էին: Անկէ առաջ երթալով Սիօն և Մորիա լեռանց մէջտեղի խոր ձորը, և ձախ կողմը տեսանք քաղաքն ցած պատ մը սրուն համար Մարկոսին հայրն ըսաւ թէ Սէլովոմի աւաղանն է: Մարկոս հարցուց, « Հոն էր արդեօք այն աշտարակը, որ կ'ործանած ատեն այնչափ մարդ սպաննեց: » « Թերեւս », ըսաւ հայրը. « բայց այն աշտարակին վրայ շատ տեղեկութիւն չունինք, Այս այն աւաղանն է ուր աշուրները լուալու զրկեց Յիսուս կայրը, որուն աչքը բացաւ: » « Ի՞նչ աչքս կը ցաւի, » ըսաւ Մարկոս. « կ'ուզեմ հոս լուալ և տեսնել թէ այս ջուրը աչքիս ցաւը պիտի փարատէ: » « Ոչ, » ըսաւ հայրը, « ինչպէս հասարակ ջուրը չկրնար ցաւ փարատել, կայր մարդուն աչքը բացողն ալ, ոչ թէ այս ջուրն, այլ Քրիստոսի խօսքն էր: » Լեռնէն վար իջնելով անցան ջրհորի մը քովէն, որ

« ԿԵԴՐՈՆԻ ՇԵՆԵՂԱՏՆ ԱՆՈՆՑ ՈՏՔԻՆ ՏԱԿՆ ԷՐ »

Այս միջոցին կեդրոնի հեղեղատին ձորին մէջն էին (Բ. Թագ. 23): Կեդրոնի հեղեղատին ջուրը ցամքած էր. այն տեղին ձախ կողմը ուրկէ ձմեռն հեղեղատը կը վազէր, բարձր տեղ մը կար: Երբ հոն հասան, կանգ առին հանգչելու և քաղաքը գիտեւաւ: Կեդրոնի հեղեղատն անոնց սարին տակն էր, և ձախ դին էր Ենովմի որդւոյն ձորը, ուր կը պաշտուէր Մողոք, և ուր Յովսիա Բահաղի քուրմերը ջարդեց (Դ. Թագ. 18): Ենովմի ձորին վրայի բլուրին ստորոտը տեսան Ալեգաման, այն արտը զոր Յուդա գնեց իւր երեսուն արծաթովը: Անկէ անդին է Երուսաղէմ « մեծ թագաւորին քաղաքը, » որոյ ձախ կողմն է Սիօն լեռը, և ալ կողմը Մորիա լեռը: Քաղաքին Մորիա լեռան վրայի պատէն կը տեսնուէր Գուպղէ-էս-տահրա կոչուած մզկիթին գմբէթը: Այս մզկիթը հին տաճարին տեղն է և շատ մարդիկ այնպէս կը հաւատան թէ Աբրահամ այս տեղ պատրաստութիւն տեսաւ Իսահակը զոհելու: Դուք այս պատկերներուն մէջ կրնաք տեսնել, ինչ որ Մարկոս և անոր հայրը տեսան իրենց պատած ատեն. և Սուրբ դրոց մէջ այս տեղերուն վրայ ուրիշ շատ բաներ կը պատմուին:

ՅՈՒՐԱՅ ԶՐՀՈՐԸ

Յորայ ջրհոր կ'ըսուի: « Յօք փորեց այս ջրհորը, » հարցուց Մարկոս իր հօրը: « Չգիտցուիր, » ըսաւ հայրը, « թէ ինչպէս ջրհորն այս անունը առած է, » և յարեց. « չեմ յիշեր թէ, երբ Աբիսողոմ Դաւթի դէմ ապստամբեցաւ, քահանայից որդիքը Դաւթի լուր բերին: » « Այո, այո, կը յիշեմ, » ըսաւ Մարկոս. « անոնք ջրհորի մը մէջ պահուեցան: » « Այո, » ըսաւ հայրը, « և անկէ առաջ Ռովգելի աղ-

բիւրին քով կայնած էին, և հոն աղջիկ մը եկաւ անոնց պատմեց Երուսաղէմէն տեսնուած լուրերը: Այս ջրհորը որ Յորայ ջրհոր կ'ըսուի, Սուրբ դրոց մէջ յիշուած Ռովգելի աղբիւրն է: »

Տղայոց Աւետարանի համար

ԱՄՊ ԵՒ ԱՐԵԻ

Բայ և պայծառ օգի մէջ ամէն բան ինչպէս հաճելի կ'երևի. իսկ երբ

երկինք ամառամած է, ամէն բան ինչպէս տխուր երևոյթ կ'առնէ: Սիրելի տղաքս, դուք երբ դպրոցէն տուն կը դառնաք, ամալ թէ արեւ կը բերէր:

Եթէ դուք ձեր մայրց հնազանդէք, երջանիկ գէմբով ու անուշ ձայնով անոնց ու ձեր վարժարկի քայրերուն կամ եղբայրներուն օգնելու պատրաստ էք, այն տանն ձեր մայրերը ձեր դպրոցէն դալը տեսնելով պիտի ըսեն, «Ահա կուգայ մեր արհը, որչափ ուրախ ենք»: Փորձեցէք, և պիտի տեսնէք թէ որչափ քաղցր է ձեր մայրերն այսպէս երջանիկ տեսնել:

ԶԵԱՆ ՄԷՋ

Զմեռը դարձեալ եկաւ, և գետինը ձիւնով ծածկուեցաւ. տղայք ձեան գնդակներ կը նետեն իրարու, կամ դահուկներով կը սահին ձեան վրայէն և կամ մեծամեծ առիւծներ կը շինեն ձիւնէ:

«ՄԱՐԻԱՄ ՇԱՏ ՎԱՆՑԱԻ»

Թողմանս և Սամուէլ ձիւնէ մարդ մը շինեցին, որ ամուսին փաշտով սեղան խոշոր աչքեր, քիթ, բերան ունէր, ձեռքն ալ գաւազան մը: Լուսիսը փոքր քայրը Մարիամը հետը բերած էր որ այս ձիւնէ շինուած մարդը տեսնէ: Բայց Մարիամ անոր երեսը տեսնելով շատ վախցաւ, ու պոռալով իր երեսը Լուսիային այտերուն վրայ ծածկելու ջանաց, և խնդրեց իր քոյրէն որ ետ դառնան իրենց տաքուկ տունը, ուր ոչ ձիւն և ոչ ձիւնէ շինուած ահաւոր մարդ կայ:

Տղայոց Աւետարանի համար.

«ԵՍ ԵՄ ՃՇՄԱՐԻՏ ՈՐԹՐ»

Պարտիզպան մը այգի մ'ունէր, որուն մէջ կային շատ ողկուղայից որթեր: Օր մը այգւոյն մէջ պարտած տանն տեսաւ որ որթի մը բոյրը ձիւնը խոշոր և քաղցրահամ խաղաղ-

ներով լցուած էին, բայց միայն մէկ հասն անպտուղ մնացած էր: Այս ձիւնն ունէր գեղեցիկ տերևներ և ամէն կերպով զօրաւոր էր, բայց պտուղ բերած չէր: Պարտիզպանն այս ձիւնին վրայ նշան ըրաւ, և երբ յարմար ժամանակն եկաւ, դայն կտրեց ու վառեց, հետեւեալ տարին երբ պարտիզպանը դարձեալ իր այգւոյն մէջ կը պալտէր, տարօրինակ ձայն մը լսեց, դարձաւ չորս գին նայեցաւ և տեսաւ որ որթերէն մէկուն գեղեցիկ մէկ ձիւնն այսպէս կը խօսէր. «Ինչո՞ւ ես հոս չուրք մնամ, և ան ջուրին քովը, բայց օգին մէջ անուշահոտ վարդերու մօտը չերթամ: Արդարեւ հոն ալ կրնամ պտուղ բերել ինչպէս հոս այս որթին կցուած տաննս»: Ուստի այն ձիւնն ելաւ միւս կողմը դնաց, բայց երբ ծառաւի էր, չէր կրնար ջուր խմել, վասն զի արմատ չունէր: Արևին տաքութիւնն ալ զարկաւ անոր, և դայն թառամեցաւ: Խեղճ ձիւն, որչափ սխալմունք ըրաւ:

Սիրուն տղաքս, Յիսուս որթ է և մենք անոր ձիւնքն ենք. երբ պտուղ չբերենք, դուքսն որչափ գեղեցիկ ալ ըլլանք, պիտի կտրուինք և գոնիք պիտի ձգուինք: Եթէ վերոյիշեալ ձիւնին նման փորձենք ինքնին պտուղ տալ, պիտի կորսուինք: Պէտք է որ մենք ի Քրիստոս հաստատուած ըլլանք, և խնդրենք անկէ որ մեզի օգնէ և առաջնորդէ: Միայն այսպէս կրնանք բարի պտուղ բերել: Յովհաննէս Աւետարանին ԺԵ գլխոյն առաջին մասը կարգացէք:

ՇԱՏ ԱԺԱՆ ԾԱՌԱՅ ՄԸ

Յակոբ անցեալ օր Ստեփանին բարեկանալով, անոր այնպիսի խօսքեր ըսաւ, որ լսելն անգամ մարդու սոսկում կը պատճառէ: Բարեպաշտ անձ մը այն խօսքերը լսելով ըսաւ Յակոբին. «Տղա, դուն այս կերպով խօսելու համար սատանայէն ինչ վարձք կ'առնես»: Յակոբ շատ զարմանալով, «Ոչինչ», պատասխանեց: Ան տեսն մարդն ըսաւ անոր. «Ուրեմն շատ աւժան կ'աշխատես: Դուն Աստուծոյ պատուիրանները կը կոտրես, ծնողացդ սիրտը կը կոտրես, քու կեանքդ ալ կը մաշեցնես այսպիսի գէշ լեզու մը սորվելով, և կոկորդղ պատուե-

լով կը պառաս այն գէշ խօսքերն ըսելու համար, և կ'ըսես թէ փոխարէն վարձ մը չես ընդունիր: Շատ աւժան կ'աշխատես սատանային համար:»

ԴԵԿՏԵՐԵՐԻ ՀԱՐՑՄԱՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆ

Գործք Առաքելոց ԹԷ գլուխ

ՀԱՆԵԼՈՒԿ

ը պատմուի Աստուածաշունչին մէջ անոնց համար թէ ահամոյ իրենց պղտիկներէն զատուեցան: Այնպիսի ճամբէ մը գացին, ուրկէ առաջ բնաւ գացած չէին, բայց Աստուած անոնց առաջնորդեց:

Այնպիսի գործ մ'ըրին զոր առաջ բնաւ ըրած չէին. բայց Աստուած սորվեցուց անոնց: Անոնց ետեւէն ինկան մեծ ազդի մը բարձրաստիճան մարդիկն, որոնք տկնդէտ կը սպասէին որ տեսնեն, թէ անոնք իրենց ընելու գործն ինչպէս ըրին: Անոնք Աստուծոյ զօրութիւնը կամ կարողութիւնը հեթանոսաց սորվեցնելու միջոց եղան, և Աստուծոյ մեռան, բայց և այնպէս զԱստուած չգիտէին:

Այս հանելուկն Աստուածաշունչի ո՞ր պատմութիւնը մեզ կը ներկայացնէ:

Այս հանելուկին պատասխաններուն համար պիտի սպասենք մինչև մարտի 20: Այն տանն բոլոր պատասխանները պիտի քննուին: Շարադրութեան, ուղղագրութեան և գեղեցկագրութեան կողմանէ ամենէն աղէկ գրուած պատասխանը պիտի հրատարակուի ապրիլ ամսոյ Տղայոց Աւետարանին մէջ, և դրող տղայն պարգև պիտի ընդունի 1876ին Տղայոց Աւետարները: Այս պարգևին համար մրցող տղայք 16 տարեկանէ աւելի ըլլալու չեն, ուստի պատասխան գրողներն իմացնելու են իրենց տարիքը: Կը պահանջուի նաև որ իրենք ըլլան պատասխանին հեղինակը, ոչ թէ ուրիշի մը հեղինակութիւնը օրինակելով զրկեն:

Ամերիկայի միսիոնարաց ընկերութեան կողմէն
Խմբագիր Զ. Բ. ԿՐԻՆ

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԱՐԱՄԵԱՆ

Ձագմագճըար, Յակոբեան խան, Թիւ 12.